

Publicerad 2014-05-29 12:04 av den nakna poeten

skönhet återvänd men aldrig borta

jag sitter och tittar ut igenom mitt cell fönster på
den vackra sommaren grön och schön fylld av saknad

värme och glädje all kärlek lyckan löften ett fotsteg
lämnande bakom sej blir två och så mycket lättare

små futtiga steg blir långa cirklande i dans fulla av
bus och lek allt som innan var grått tråkat svart och

vit en vardag av ensamhet önskad av något mer just
då utan hop eller tro på att en gång till bli lycklig kär

förälskad och fylld av den atmosfär som kärlek för
med sej som man inte kan beskriva med ord för att

göra den rättvis utav att vakna upp ur dvalan och se
allt man inte såg innan fast det fanns där hela tiden

men utan färger en otrolig lycka och minna gratulationer
till dom som fångar den känslan och får leva med den

lyckliga och fria för jag ser ut igenom mitt cell fönster
på den nyblivna sommaren så underbart vacker den står

där utan för mitt cell fönster som om den aldrig har varit
borta så ståtligt grönt vacker full av liv och symfonin där

i allt levande som underhåller älskar och livnär sej på det
som min själ igenom minna ögon i mitt cell fönster så vackert

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten